

พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
แบบนำตนเองของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
The Behaviors and Attitudes Towards Self-Directed
English Skills of Higher Education Students
in A Private University

กิตติทัต วงษ์พวง^{1*}

Kittitad Wongphuang

Received: 3 May 2024

Revised: 12 December 2024

Accepted: 13 December 2024

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางธุรกิจ
โครงการหลักสูตรปริญญาโทออนไลน์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
Master's student, Master of Business Administration Program in Business Innovation,
TUXSA Online Master's Degree Program, Thammasat University, Thailand

Email: got_kittitad@hotmail.com

* Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ 2) ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 12 คน ตามเกณฑ์การคัดเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์แก่นสาระและการวิเคราะห์แบบนิรนัย

ผลการวิจัย พบว่า

1) พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ไม่พบพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง พบพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง มีแรงจูงใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์

2) พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำและกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง ล้วนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ และมีแรงจูงใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมและทัศนคติ, การเรียนรู้แบบนำตนเอง, การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The objective of this qualitative research was to 1. investigate the self-directed English proficiency behavior and attitudes of Thai students at a private university through social media, and 2. investigate the self-directed English proficiency behavior and attitudes of Thai students at a private university through the university's English Language Studies Program. The sample group consisted of 12 students according to the inclusion criteria. Research tools was the semi-structured interview form. The data was analyzed using thematic analysis and analytical inference.

The results of the research illustrated that:

1. the study of Thai students' self-directed English proficiency behavior and attitudes at a private university through social media. In the group with low English proficiency, no self-directed learning behavior was observed. However, this group showed a positive attitude toward improving their English skills through social media. In contrast, the group with high English proficiency displayed self-directed learning behaviors, along with motivation and a positive outlook toward developing their English skills using social media.

2. the study of Thai students' self-directed English proficiency behavior and attitudes at a private university through the university's English Language Studies Program. Both groups of students, those with low English skills and those with high skills, show organized self-directed learning habits. They also demonstrate motivation and a positive outlook on improving their English through programs provided by the university.

Keywords: Behaviors and Attitudes; Self-directed Learning; English Skills Development

บทนำ

ในโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยเป็นภาษาที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทั้งการทำงาน การสืบค้นข้อมูล การสร้างความเข้าใจต่อประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนการศึกษาหาความรู้ (Sukpan, 2019) จนกลายมาเป็นภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลางของโลกและเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระดับนานาชาติในปัจจุบัน

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลางของโลก

ภาษาอังกฤษ (English language) เป็นภาษาที่ผู้คนในหลายชาติหันมาให้ความสำคัญในฐานะภาษากลางมากกว่าภาษาอื่น ๆ และถูกใช้ในบทบาทต่างกัน เช่น ใช้ในฐานะภาษาที่หนึ่ง (first language, L1) ภาษาที่สอง (second language, L2) และภาษาต่างประเทศ (foreign language) เป็นต้น นอกจากนี้ยังนับว่าเป็นภาษาที่ถูกใช้ในสถานะที่แตกต่างกัน เช่น การเป็นภาษาราชการโดยพฤตินัย (A de facto language) ภาษาราชการโดยนิตินัย (official language) และภาษาราชการร่วม (co-official language) เป็นต้น (Intachakra, 2018) โดยภาษาอังกฤษค่อนข้างมีอิทธิพลต่อความเชื่อของรัฐบาลและนโยบายด้านการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในกลุ่มประเทศแถบเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งสังเกตได้จากการมุ่งพัฒนาหลักสูตร Teaching English to Speakers of Other Languages (TESOL) เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในทุก ๆ ระบับ นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ทางสังคมและการเมือง (sociopolitical phenomenon) ที่รัฐหนึ่ง ๆ ยอมรับและใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นภาษากลางของโลก และกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติในด้านการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และใช้ความพยายามในการออกแบบหลักสูตรให้มีการสอนภาษาอังกฤษโดยกำหนดให้เป็นรายวิชาบังคับ (Nunan, 2003)

Saengboon (2012) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษทั้งในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ เป็นผลสืบเนื่องจากการก้าวขึ้นมามีอิทธิพลของสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกาภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ทั้งด้าน

การทหาร การค้าพาณิชย์ การต่างประเทศและการทูต ตลอดจนการจัดการศึกษา โดยสหราชอาณาจักรได้จัดตั้งองค์กรระดับนานาชาติที่ดูแลเรื่อง การส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษและการจัดการศึกษา เรียกว่า British Council มีหน้าที่เผยแพร่ความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของชนชาติ ภาษาอังกฤษไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และในทำนองเดียวกัน สหรัฐอเมริกา ได้จัดตั้งองค์กรระดับนานาชาติ เรียกว่า The American University Alumni (AUA) มีสาขาคำเนินการอยู่ในหลายประเทศ มีหน้าที่เผยแพร่ความรู้ ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของชนชาติอเมริกันไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถสรุปได้เป็น 7 ทักษะ (“7Cs” skills of 21st century learning) ประกอบด้วย 1) ทักษะการคิดอย่าง มีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (critical thinking and problem-solving) 2) ทักษะการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (creativity and innovation) 3) ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมและความเป็นผู้นำ (collaboration, teamwork, and leadership) 4) ทักษะการสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural understanding) 5) ทักษะการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ (communications, information, and media literacy) 6) ทักษะการ คำนวณและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ (computing and ICT literacy) และ 7) ทักษะการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง (career and learning self-reliance) (Tongaht, 2018) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ใน ปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะดังกล่าว โดยเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ของนักเรียนในการแก้ปัญหาและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งครอบคลุมถึง การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น โดย การแก้ปัญหาและการคิดอย่างมีวิจารณญาณนี้ เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่สำคัญที่นักการศึกษาได้นำมาใช้ในการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายของ การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา เผยแพร่ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษผ่านองค์กรตัวแทนระหว่าง ประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขยายอาณานิคมทางสังคมและวัฒนธรรม

(cultural colonialism) Baker and Jarunthawatchai (2017) อธิบายว่า ประเทศไทยรวมถึงประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ได้มีลงทุนทางการศึกษา จำนวนมากในการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สะท้อนให้เห็นว่า ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค มีอุดมการณ์พื้นฐาน (underlying ideology)

ที่เชื่อว่า “ภาษาอังกฤษ” คือภาษาที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาใน กระแสโลกาภิวัตน์ (English as the language of development and globalization) และการพัฒนาการศึกษาให้มีความทันสมัย จำเป็นต้อง ออกนโยบายและสนับสนุนให้คนในสังคมเชื่อมั่นในภาษาอังกฤษ และ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง (English as a lingua franca: ELF) ในการสื่อสารระดับประชมคมต่อไป

พฤติกรรมและทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย

EF Education First (2023) ได้นำเสนอรายงานความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ประจำปี 2023 โดยรายงาน ระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประชากรโดยภาพรวมของประเทศ ต่าง ๆ จำนวน 113 ประเทศ ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 101 โดยมีคะแนน 416 คะแนน จัดเป็นกลุ่มประเทศที่ความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มาก (very low) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ ประชากรไทยลดลง หากเปรียบเทียบกับผลการรายงานการศึกษาของ EF Education First ประจำปี 2022 ที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 97 จากจำนวน ประเทศที่ศึกษา 111 ประเทศ

EF EPI Proficiency Bands

About EF EPI Proficiency Bands

The EF English Proficiency Index places the surveyed countries and territories into five proficiency bands, from Very High to Very Low. The bands make it easier to identify countries and regions with similar skill levels and to draw comparisons between and within regions.

In the chart on the right, we give examples of tasks that an individual could accomplish at each proficiency band. The selection of tasks is not meant to be exhaustive, but it is a useful reference for understanding how skills advance across the bands.

It is important to keep in mind that a proficiency band merely indicates the skills of an average test taker. The EF EPI seeks to compare countries and territories, which necessitates overlooking individual strengths and weaknesses.

Proficiency

Very High

Netherlands
Portugal
Singapore

Sample Tasks

- ✓ Use nuanced and appropriate language in social situations
- ✓ Read advanced texts with ease
- ✓ Negotiate a contract with a native English speaker

High

Argentina
Kenya
Philippines

- ✓ Make a presentation at work
- ✓ Understand TV shows
- ✓ Read a newspaper

Moderate

Chile
India
Honduras

- ✓ Participate in meetings in one's area of expertise
- ✓ Understand song lyrics
- ✓ Write professional emails on familiar subjects

Low

China
Pakistan
Turkey

- ✓ Navigate an English-speaking country as a tourist
- ✓ Engage in small talk with colleagues
- ✓ Understand simple emails from colleagues

Very Low

Haiti
Saudi Arabia
Thailand

- ✓ Introduce oneself simply (name, age, country of origin)
- ✓ Understand simple signs
- ✓ Give basic directions to a foreign visitor

ภาพที่ 1 EF EPI Proficiency Bands (2023)

ที่มา : EF Education First. (2023). *EF EPI - EF English Proficiency Index: A Ranking of 113 Countries and Regions by English Skills*.

Zürich: EF Education First Headquarters

ปัญหาทางการศึกษาด้านภาษาอังกฤษในประเทศไทย มักสะท้อนผ่านปัญหาเชิงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ทางภาษา Khenkhampha (2023) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านผู้เรียน 2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน 3. ปัจจัยด้านครอบครัว และ 4. ปัจจัยด้านโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวข้องกับ

ความรู้สึกและเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะการเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านครูผู้สอน เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูโดยตรง โดยปัญหาที่พบเกิดจากการใช้วิธีการสอนที่ไม่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถาม พูดคุยโต้ตอบ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ภาษา ปัจจัยด้านครอบครัว เกี่ยวข้องกับการขาดการสนับสนุนในการเรียนภาษาอังกฤษของสมาชิกในครอบครัว ขาดการกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ และฝึกฝนทักษะทางภาษาจากการทำบ้านที่ได้รับมอบหมาย และปัจจัยด้านโรงเรียน เกี่ยวข้องกับการขาดแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและการมีสื่อที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษในปัจจุบัน สอดคล้องกับ Bunnag (2018) ที่ได้เสนอผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564-2568 โดยผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มี 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการเรียนการสอน 2. ด้านครูผู้สอน (ครูไทยและครูต่างชาติ) 3. ด้านการบริหารจัดการภายในหมวดภาษาต่างประเทศ 4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ 5. ด้านเกณฑ์การประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และ 6 ด้านหลักสูตร ซึ่งสามารถสรุปปัญหารายด้านได้ดังนี้

1) ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่าการเรียนการสอนยังไม่เป็นการสอนแบบบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ มักเน้นการสอนเฉพาะไวยากรณ์และการท่องจำคำศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์เพื่อการสื่อสารได้จริง ถึงแม้จะมีการใช้ผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติ (ที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษา) มาเป็นผู้สอน แต่ก็ไม่ใช่ทุกโรงเรียนจะสามารถจัดหาครูต่างชาติได้ และครูต่างชาติมักจะถูกกำหนดให้สอนเฉพาะในหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program: EP) เท่านั้น ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางด้านการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างมาก

2) ปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่าครูผู้สอนชาวไทยในระดับประถมศึกษา มากกว่าร้อยละ 80 ไม่ได้จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และมักจะสอนใน หลากหลายสาระ ทำให้มีภาระงานสอนและภาระงานอื่น ๆ มากกว่าภาระงาน สอนภาษาอังกฤษ และผลการประเมินความสามารถของครูผู้สอนชาวไทย พบว่าส่วนใหญ่ยังด้อยทั้งทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการพูดและการเขียน ทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และขาดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการขาดการสนับสนุนและพัฒนาสมรรถนะครูอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังพบว่าครูต่างชาติที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียน ส่วนหนึ่งมีปัญหาด้านคุณสมบัติของการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอน ทั้งด้านคุณวุฒิ การศึกษา ความรู้ด้านศาสตร์การสอน และพฤติกรรมแสดงออก นอกจากนี้ ปัญหาด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ไม่เหมาะสมในโรงเรียนของรัฐยังส่งผล ให้เกิดปัญหาการให้ความร่วมมือกับองค์กรและการภักดีต่อองค์กรด้วย ซึ่งเป็น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายงานเพื่อแสวงหาค่าตอบแทนที่สูงขึ้นในโรงเรียน ขนาดใหญ่ โรงเรียนเอกชน หรือโรงเรียนนานาชาติ จนทำให้การจัดการเรียนรู้ ในโรงเรียนของรัฐขาดความต่อเนื่องและขาดประสิทธิภาพในเชิงบริหารจัดการ

3) ปัญหาด้านการบริหารจัดการภายในหมวดภาษาต่างประเทศ พบว่า การสื่อสารระหว่างครูไทยและครูต่างชาติยังไม่เหมาะสม ครูต่างชาติไม่สามารถ เข้าใจเป้าหมายของหลักสูตรและการวัดประเมินทักษะของผู้เรียนได้ บางส่วน พบว่าโรงเรียนใช้บริการการจัดการหาครูต่างชาติผ่านคนกลาง (agency) เพื่อต้องการใช้มีครูต่างชาติอยู่ประจำชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้กำหนด ระดับคุณวุฒิและประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนทำให้ การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังพบว่าขาด การสนับสนุนเรื่องการจัดทำวีซ่า (visa) และใบอนุญาตทำงาน (work permit) โรงเรียนบางแห่งให้ครูต่างชาติดำเนินการเอง ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อมั่นต่อองค์กร ของครูชาวต่างชาติ

4) ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม พบว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในสถานศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ทางภาษา โดยเฉพาะการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร (พูดและเขียน) ซึ่งมีพื้นฐานจากทักษะการรับสาร (ฟังและอ่าน) อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องยากในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง (L1) และยังมีภาษาถิ่น (dialect) ที่มีอิทธิพลต่อการรับภาษา (language acquisition) ทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมไม่เอื้อต่อการสัมผัสทางภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดความไม่คุ้นชินทางภาษา

5) ปัญหาด้านเกณฑ์การประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า สถานศึกษามักจะเลือกวิธีวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบหรือข้อสอบแบบเลือกตอบ (ปรนัย) ซึ่งเป็นข้อสอบที่เน้นการวัดความรู้และความจำด้านไวยากรณ์เป็นหลัก ผู้เรียนจึงขาดทักษะการพูดและการเขียน ผู้ปกครองมักจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนเพิ่มเติมหรือเรียนพิเศษเพื่อจำหลักการใช้ในการสอบ มากกว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการพูดและการเขียน เนื่องจากมุ่งหวังคะแนนสอบมากกว่าความสามารถทางภาษา

6) ปัญหาด้านหลักสูตร พบว่า สถานศึกษาขาดการทำความเข้าใจหลักสูตร ไม่มีแนวปฏิบัติในการใช้หลักสูตร และไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ และหลายโรงเรียนมักจะพึ่งพาความรู้ความสามารถของครูต่างชาติเป็นหลัก ทำให้องค์ความรู้ด้านหลักสูตรไม่ได้รับการถ่ายทอดให้กับบุคลากรภายใน และส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมได้

ทั้งนี้ นอกจากปัญหาและปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้น ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในปัจจุบันยังพบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านสื่อที่หลากหลาย โดย Kosa (2022) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้

2. แรงจูงใจในการเรียน 3. เจตคติต่อการเรียน และ 4. พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างชัดเจน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (physical environment) เป็นสภาพแวดล้อมทางวัตถุต่าง ๆ ได้แก่ บรรยากาศห้องเรียน แสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ เป็นต้น และ 2) สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ (psychological environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับบรรยากาศทางอารมณ์และสังคมของบุคคลในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ได้แก่ ความรู้สึกปลอดภัย มั่นคง การเป็นที่ยอมรับ และความปรารถนาจะเรียนรู้ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนผันแปรตามความสามารถในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะนิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ อื่น ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และสื่ออินเทอร์เน็ต รวมไปถึงภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ หรือเรียกว่าการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed learning) นั่นเอง

มุมมองและทัศนคติด้านการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับมุมมองและทัศนคติด้านการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน พบว่า นักศึกษามีมุมมองและทัศนคติด้านการเรียนภาษาอังกฤษทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดย Nuypukiaiw (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง เนื่องมาจากความประหม่าในการสื่อสาร การประเมินผลเชิงลบ ความคาดหวังสูง ความวิตกกังวลในการสอบ และกลัวการสอบตก ลักษณะของครูผู้สอน วิธีการสอน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ระดับความสบายใจเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา และ

แรงบันดาลใจและทัศนคติของผู้เรียน สอดคล้องกับ Nanthasudsawaeng (2020) ที่อธิบายว่า มุมมองและทัศนคติด้านการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะพบว่าทัศนคติเชิงลบ เนื่องจากความเข้าใจว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก และความไม่พร้อมในการเปิดรับภาษาอื่น โดยมักจะแสดงออกในลักษณะของการไม่ชอบการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เข้าเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ท้อแท้ เบื่อหน่าย และขาดเรียนบ่อย ๆ ซึ่งทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเท่า ๆ กับความถนัดทางภาษา เพราะการมีทัศนคติที่ดีของผู้เรียนสามารถทดแทนความถนัดด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าเทคโนโลยีการสื่อสารโดยเฉพาะการสื่อสารออนไลน์ ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น และส่งผลกระทบต่อการปรับเปลี่ยนมุมมองและทัศนคติด้านการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น โดย Kaosam and Saeyang (2023) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่าสื่อสังคมออนไลน์ที่นักศึกษาเข้าใช้งานมากที่สุด คือ Facebook และ YouTube โดยนักศึกษาเห็นว่าการนำเอาสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้นช่วยอำนวยความสะดวก เนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และพึงพอใจต่อการใช้งานเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ Phumjit and Lieungnapar (2019) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พบว่า YouTube เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่นักศึกษาเลือกเข้าถึงมากที่สุด รองลงมาคือ BBC Learning English, TED, Podcasts, Learn English Podcasts, Learn English Listening ESL, VOA Learning English, AudioBooks และ Netflix ตามลำดับ ซึ่งนักศึกษาให้เหตุผลในการเลือกใช้แอปพลิเคชันดังกล่าวว่าเป็นการใช้เพื่อการฝึกฟังสำเนียงและการออกเสียงสำเนียงที่ถูกต้อง ซึ่งช่องทางการเรียนรู้เหล่านี้อำนวยความสะดวก น่าเชื่อถือ และได้สัมผัสภาษาที่ใช้งานในสถานการณ์จริงจากเจ้าของภาษา โดยมุมมองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับ

การพัฒนาทักษะการฟัง เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานของการพัฒนาความเข้าใจทางภาษา และจะช่วยพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นต่อไป

การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed learning)

Wongyai and Patphol (2021) อธิบายว่า การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed learning) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบมีความมุ่งมั่น (passion) มีเป้าหมาย และใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างหลากหลาย มีความเพียรพยายามจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะตามเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนด

Hammond and Collins (1991) อธิบายว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นการเรียนรู้โดยผู้เรียนอย่างเป็นอิสระ (Learning independently) โดยผู้สอนมักจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้กระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้ (being ready to learn) 2. การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (setting learning goals) 3. การลงมือปฏิบัติการเรียนรู้ (engaging in the learning process) และ 5. การประเมินการเรียนรู้ (evaluating learning) นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบนำตนเองยังสามารถเชื่อมโยงกับการใช้เทคโนโลยีที่สนับสนุนการเรียนรู้ได้ โดย Sumuer (2018) อธิบายว่า เทคโนโลยีการสื่อสารสามารถประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้แบบนำตนเองได้เป็นอย่างดี โดยผู้เรียนจะมีบทบาทในฐานะผู้ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ตรวจสอบและเปรียบเทียบข้อมูล และเรียนรู้จากข้อมูลเพื่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงบวกต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

จากดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองนั้น เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระตามความมุ่งมั่น เป้าหมาย และความเพียรพยายามของผู้เรียน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ผู้เรียนต้องการ การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจะช่วยสร้างความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะตามเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนดได้ และผู้เรียนสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ตรวจสอบและเปรียบเทียบข้อมูล และเรียนรู้จากข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

การเรียนรู้ภาษาแบบนำตนเองในระดับอุดมศึกษา

การเรียนรู้ภาษาแบบนำตนเอง (Self-Directed Language Learning : SDL) หมายถึง การเรียนรู้ตามความสนใจส่วนบุคคล (individual interest) และการกำกับดูแลตนเอง (self-regulation) เพื่อเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเอง (Lai, Chen, Wang and Qi, 2023) ปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีโมบายเลิร์นนิง (Mobile Learning) หรือการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์สื่อสารแบบเคลื่อนที่ มาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ภาษาแบบนำตนเองในระดับอุดมศึกษา เช่น คอมพิวเตอร์พกพา (notebook computers) แท็บเล็ต (tablet) และสมาร์ทโฟน (smart phones) เป็นต้น Lai, Saab and Admiraal (2022) อธิบายว่า การเรียนรู้ภาษาแบบนำตนเองผ่านเทคโนโลยีโมบายเลิร์นนิง มักจะพบพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านการรับสารและการส่งสาร อาทิ ด้านคำศัพท์ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นัยของการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีสื่อสารของผู้เรียนเกิดจากแรงจูงใจภายใน และเป้าหมายในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนเอง ซึ่งความสำเร็จของการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการกำกับตนเองของผู้เรียน

Khoonthongnoom and Channuan (2016) อธิบายว่า การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและการวางแผนเป้าหมายทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนสูง มีแนวโน้มที่จะใช้ความพยายามในการกำกับตนเองในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งส่วนมากจะพบว่าเป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนดี โดยการเรียนรู้ในรูปแบบนี้จะช่วยลดความเครียดในการเรียน ลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับเนื้อหาได้ และยังพบว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนทราบความสามารถของตนเองและคาดหวังผลการเรียนตามระดับการรับรู้ความสามารถเหล่านั้นอีกด้วย โดย Prayoonwong (2022) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตระหนักรู้กลยุทธ์การกำกับตนเองในการอ่านและการใช้กลยุทธ์แบบกำกับตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ พบว่านักศึกษามีการตระหนักรู้

กลยุทธ์การกำกับตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โดยเฉพาะการใช้กลยุทธ์การแก้ไขปัญหาการอ่านในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรมีความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การกำกับตนเองในการอ่าน และการสอนนักศึกษาถึงวิธีใช้กลยุทธ์แบบกำกับตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น จะสามารถช่วยเพิ่มศักยภาพการอ่านให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ผู้สอนจะพบว่าผู้เรียนมักจะแสวงหาความรู้นอกห้องเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ Thorne, Black and Sykes (2009) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์พกพา ได้เข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนทางอ้อม (informal second language learning) โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผ่านการรับข้อมูลข่าวสาร การดูรายการโทรทัศน์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ผ่านวิดีโอขนาดสั้นในแอปพลิเคชันออนไลน์ ซึ่งนับเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาให้กับผู้เรียนที่อาศัยอยู่ในสังคมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ได้มีโอกาสเรียนรู้ผ่านสังคมเสมือนจริง และสัมผัสภาษาอังกฤษจากตัวอย่างบุคคลที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

Donkuanchao (2022) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูบ (YouTube) พบว่าวิดีโอยูทูบบมีบทบาทในการเป็นสื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน สามารถสร้างประสบการณ์ทางภาษา โดยเฉพาะประสบการณ์ด้านฟังและการพูดได้ใกล้เคียงกับประสบการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และยังช่วยให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์อีกด้วย โดยสื่อสังคมออนไลน์ประเภทยูทูบนั้น สร้างขึ้นภายใต้การคำนึงถึงปัจจัยที่จะกระทบต่อผู้รับสารโดยตรง โดย Namphenbun (2018) อธิบายว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารในการเลือกรับชมวิดีโอความรู้ภาษาอังกฤษทางยูทูบ คือปัจจัยด้านคุณลักษณะของวิดีโอ ประกอบด้วย

การมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนทนา (conversation) คำศัพท์ (vocabulary) หรือการแนะนำวิธีการ (how to) ออกเสียง การอ่าน การเขียน และมารยาททางภาษา โดยเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับพื้นฐานทางภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการสอบวัดระดับทางภาษา อีกทั้งปัจจัยเกี่ยวกับคุณภาพของภาพที่ชัดเจนของวิดีโอด้วย

จากทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบนำตนเองนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ทางบวกกับนักศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งการรับสารและการส่งสาร โดยสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีโมบายเลิร์นนิง (Mobile Learning) มาสนับสนุนการเรียนรู้ของตนเองตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบในอนาคต โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์และโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ออกแบบและดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนออกแบบงานวิจัย
- 2) ขั้นตอนทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3) ขั้นตอนกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 4) ขั้นตอนสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 5) ขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6) ขั้นตอนวิเคราะห์ผล
- 7) ขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล

โดยมีรายละเอียดด้านขอบเขตการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขั้นตอนดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล ดังต่อไปนี้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยภายใต้แนวคิดและแบบจำลองเชิงทฤษฎี 5 แนวทาง ดังนี้

- 1) แนวคิดคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ภาษา (CALL)
- 2) ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy)
- 3) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed Learning)
- 4) แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation)
- 5) แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model; TAM)

ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยนี้ ศึกษาข้อมูลเฉพาะนักศึกษาระดับปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 ระดับอุดมศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมเรียนรู้ภาษากำหนดโดยสถาบันของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จำนวนทั้งสิ้น 356 คน แบบความสะดวก

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยนี้ เก็บข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม - ธันวาคม 2566 ซึ่งตรงกับภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ขอบเขตด้านสถานที่

การวิจัยนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ วิทยาเขตแจ้งวัฒนะ จังหวัดนนทบุรี และวิทยาเขตอโศก จังหวัดชลบุรี เท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ 1) แนวคิดคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ภาษา 2) ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง 3) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง 4) แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ และ 5) ทักษะคิดและเจตนาต่อการใช้งาน (ผ่านแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ (IOC : Index of item objective congruence) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 ระดับอุดมศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมเรียนรู้ภาษากำหนดโดยสถาบันของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จำนวนทั้งสิ้น 356 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion criteria) โดยให้นักศึกษาตอบคำถามคัดคุณสมบัติผู้ตอบ (Filter questions) ผ่าน Google form เพื่อให้ได้

กลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นจึงดำเนินการขอความยินยอมผู้เข้าร่วมการวิจัยตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 12 คน ตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยผู้วิจัยจะแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มเพื่อทดสอบความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (กรอบ CEFR ระดับ A1 และ A2) จำนวน 6 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง (กรอบ CEFR ระดับ B2 และ C1) จำนวน 6 คน

ทั้งนี้ ผลคะแนนภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ของกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการทดสอบ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ด้วยโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบครบวงจร (English Discoveries) ด้วยรูปแบบการสอบ Computer-based test โดยมีการจัดสอบและควบคุมคุณภาพการสอบโดยสถาบัน

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) รายบุคคล ตามแนวคำถามในแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่พัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย รวมทั้งประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย

2) ตรวจสอบความสมัครใจของผู้เข้าร่วมการวิจัย และแจ้งสิทธิการถอนตัวจากการวิจัย โดยมีสิทธิบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้นไม่มีผลกระทบต่อคะแนนของนักศึกษา

3) ชี้แจงว่าจะไม่เปิดเผยข้อมูลผู้ให้ข้อมูลจะเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะ ส่วนสรุปผลการวิจัยเท่านั้น

4) รับรองว่าหากมีข้อมูลเพิ่มเติมที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา ผู้ให้ข้อมูล จะได้รับการแจ้งให้ทราบทันทีโดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น

5) ขออนุญาตบันทึกเสียงระหว่างสัมภาษณ์

6) สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จากชุดคำถามด้านการศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) แล้วจึง สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากชุดคำถามด้านการศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดย สถาบัน (University's English language studies program)

ตารางที่ 1 ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

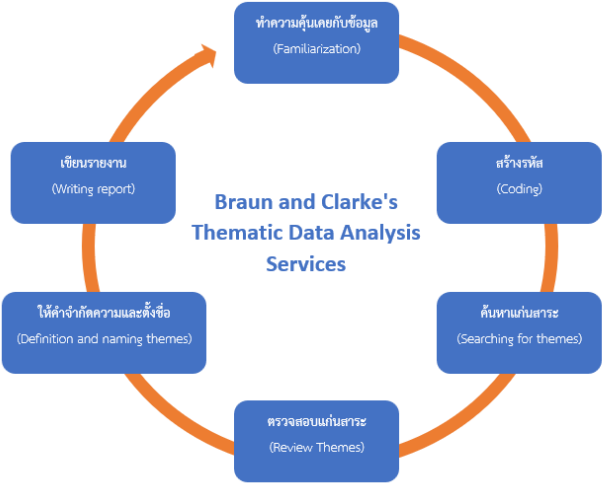
ประเด็น	ตัวอย่างคำถาม
ประเด็นคำถามที่ สอดคล้องกับแนวคิด คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ ภาษา (CALL)	● นักศึกษาชอบพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่าน Social media หรือ การเรียนในห้องเรียนที่เนื้อหาจากอาจารย์เพียงอย่างเดียวมากกว่า กัน เพราะเหตุใด ● นักศึกษาใช้แพลตฟอร์มใดในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่าน Social media เหตุผลที่เลือกใช้ ความถี่ต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาที่เข้าเรียน และ เรียนรู้ผ่านอุปกรณ์ใด
ประเด็นคำถามที่ สอดคล้องกับทฤษฎี การรับรู้ความสามารถของ ตนเอง (Self-efficacy)	● นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองหรือไม่ ถ้ามี เหตุการณ์ หรือปัจจัยใดที่ส่งเสริมการรับรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของ ตนเอง
ประเด็นคำถามที่ สอดคล้องกับแนวคิด เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบ นำตนเอง (Self-directed learning)	● นักศึกษามีการตั้งเป้าหมาย วางแผน ควบคุม ติดตามตนเองใน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษหรือไม่ ● ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นักศึกษาชอบวางแผน ด้วยตนเองหรือขอให้ผู้สอนมีการวางแผนให้ เพราะเหตุใด ● สิ่งแวดล้อมใดบ้างที่ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของ นักศึกษา
ประเด็นคำถามที่ สอดคล้องกับแนวคิด	● แรงจูงใจใดบ้างที่กระตุ้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะภาษา อังกฤษ นอกห้องเรียนด้วยตนเองผ่าน Social media และผ่านโปรแกรมที่ กำหนดโดยสถาบัน

ประเด็น	ตัวอย่างคำถาม
เกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation)	• นักศึกษามีการเปรียบเทียบความพยายาม และผลลัพธ์ รวมถึงความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเองกับผู้อื่นหรือไม่ ถ้ามีการเปรียบเทียบ มีแนวโน้มอย่างไรในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ • รางวัลภายนอกและรางวัลภายในใด ที่นักศึกษามองว่าสามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสูงขึ้น
ประเด็นคำถามที่สอดคล้องกับแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (TAM)	• นักศึกษามีมุมมองต่อเทคโนโลยีอย่างไรที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีความยากง่ายในการใช้งาน อย่างไร

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการวิจัย เก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการถอดเทปสัมภาษณ์เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) และการวิเคราะห์แบบนิรนัย (Analytic Deduction)

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) ตามแนวคิดของ Braun & Clarke (2006) จำนวน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 Braun and Clarke's Thematic Data Analysis Services
ที่มา : Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101.

1) การทำความคุ้นเคยกับข้อมูล (Familiarization) ผู้วิจัยได้ตรวจทานข้อมูลเสียงสัมภาษณ์จากเทปบันทึกการสัมภาษณ์จำนวน 5 รอบ เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับข้อมูล หลังจากนั้นจึงดำเนินการถอดเสียงการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ แล้วจึงตรวจสอบการถอดเสียงสัมภาษณ์กับเสียงสัมภาษณ์อีก 2 รอบ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาบทสนทนา โดยบันทึกจุดที่สนใจในบทสนทนาตามวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เป็นข้อมูล โดยใช้เลขเวลาในเทปสัมภาษณ์เป็นเลขกำกับ แล้วจึงอ่านบทสนทนาที่บันทึกไว้เพื่อนำไปสร้างรหัส

2) การสร้างรหัส (Coding) โดยนำข้อมูลที่สอดคล้องเป็นประเด็นเดียวกันมาจัดเป็นหมวดหมู่ และกำหนดรหัสเพื่อสะดวกต่อการนำมาใช้งาน

3) การค้นหาแก่นสาระ (Searching for themes) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจัดหมวดหมู่และกำหนดรหัสแล้วมาค้นหาแก่นสาระหลักของข้อมูล

4) การตรวจสอบแก่นสาระ (Review Themes) ผู้วิจัยได้พิจารณาบทสนทนาแก่นสาระที่พบ ในประเด็นเรื่องความเหมาะสมสอดคล้อง โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์แบบนิรนัย (Analytic Deduction) โดยยึดหลักการให้เหตุผลสำคัญ (major premise) และเหตุผลประกอบ (minor premise) เพื่อจัดทำข้อสรุป

5) การให้คำจำกัดความและตั้งชื่อ (Definition and naming themes) ผู้วิจัยตั้งชื่อและให้คำจำกัดความของเรื่องด้วยคำที่มีความชัดเจน โดยจะกำหนดเป็นคำนามทั้งหมด เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย จำแนกหมวดหมู่ได้ และสามารถนำไปพัฒนาเป็นบทสรุปแบบจำแนกประเด็นได้จากทุกชุดข้อมูล

6) การเขียนรายงาน (Writing report) ผู้วิจัยเขียนรายงานแบบบรรยาย โดยนำเสนอบทสรุป ผลการวิเคราะห์ และการอธิบายประกอบเพื่อให้เห็นความเกี่ยวข้องของข้อมูล แล้วจึงเขียนข้อสรุปที่สอดคล้องกับคำถามการวิจัย แล้วจึงนำเสนอผลการวิจัย

ตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล ด้านความเป็นตัวแทนของข้อมูล โดยนำบทสรุปที่ได้มาตรวจสอบว่าข้อมูลการสรุปนั้น มีน้ำหนัก เอนเอียงไปหาผู้ร่วมวิจัยเพียงคนเดียวหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษหรือไม่ และเมื่อสรุปผลการวิจัยได้แล้ว ผู้วิจัยก็จะตรวจสอบผลการสรุปว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้นมีความเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยสนใจ มากน้อยเพียงใด ผลการศึกษาครอบคลุมและสามารถตอบคำถามวิจัยได้หรือไม่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความอึดตัวของข้อมูล พบว่าไม่พบข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ จากการสัมภาษณ์ และไม่พบแก่นสาระอื่น ๆ อีก จึงสรุปผลการวิจัย โดยสร้างบทสรุปจากข้อมูลที่มีน้ำหนัก เชื่อถือได้ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

CEFR	ระดับ		ความสามารถทางภาษาอังกฤษ
C2	ดีเยี่ยม	Proficiency	ใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะได้ในระดับเดียวกับเจ้าของภาษา
C1	ดีมาก	Advanced	ใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะได้ในระดับใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
B2	ดี	Upper-intermediate	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่ซับซ้อนได้ดี ถูกต้องตามระดับภาษา
B1	ปานกลาง	Intermediate	สามารถสื่อสารเนื้อหาได้อย่างชัดเจน และตีความได้ถูกต้อง
A2	พอใช้	Pre-intermediate	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่ง่าย ในหัวข้อที่ตนเองสนใจให้ผู้สนใจเข้าใจได้
A1	พื้นฐาน	Elementary	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่ง่ายตามที่กำหนดให้ได้

ภาพที่ 3 British Council CEFR Level

ที่มา : ปรับปรุงจาก British Council. (n.d.). CEFR Level. Retrieved November 18, 2024, from <https://learnenglish.britishcouncil.org/english-levels/understand-your-english-level>

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบ
นำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.1. กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ
(กรอบ CEFR ระดับ A1 และ A2)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ภาษา กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ช่วยเรียนรู้ภาษา โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่พบ ได้แก่ TikTok YouTube และ Instagram โดยมีวัตถุประสงค์ที่พบ 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนในห้องเรียนไปแล้ว และ 2) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และความถูกต้องของเนื้อหาที่ได้เรียนในชั้นเรียนไปแล้ว 2) ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่สูง สามารถประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองได้ โดยสามารถอธิบายทักษะที่ตนเองเชี่ยวชาญไปจนถึงทักษะที่มีความสามารถน้อยได้ และพบว่าทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์เชิงบวก โดยต้องการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่าน เช่น การอ่านเป็นคำ การอ่านเป็นประโยค และการแปลความหมาย เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างถูกเสริมสร้างมาจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (mastery experience) ในอดีตและการได้เห็นประสบการณ์ของเพื่อน ๆ ในห้องเรียน (vicarious learning) 3) ด้านการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผู้วิจัยไม่พบพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์แบบเลือกศึกษาเฉพาะเรื่อง จึงไม่สามารถขยายความรู้ไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาทางภาษาอังกฤษในเรื่องอื่น ๆ ได้ ถึงแม้จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างล้วนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเชิงบวก แต่ยังไม่มีความเข้าใจพื้นฐานทางภาษาอังกฤษมากเพียงพอที่จะสังเกต ตั้งข้อสงสัย และแสวงหาคำตอบด้วยตนเองได้ 4) ด้านแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์จากหลายปัจจัย เช่น ครอบครัว การเรียน การฝึกปฏิบัติงาน และการประกอบอาชีพ เป็นต้น โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคาดหวังถึงรางวัลของแรงจูงใจภายในที่เป็นเรื่องการประสบความสำเร็จทั้ง การเรียน การฝึกปฏิบัติงานและการทำงานในอนาคต และ 5) ด้านการยอมรับเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี และพร้อมเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสนับสนุน การเรียนรู้ที่ไม่มีค่าใช้จ่ายก่อนการใช้งาน และไม่จำกัดจำนวนการเข้าถึงข้อมูล

“เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในปัจจุบัน ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้รู้ได้ง่ายขึ้น ถ้าย้อนกลับไปแต่ก่อน หากต้องการเก่งภาษาอังกฤษ ก็อาจจะต้องไปเรียนพิเศษหรือลงคอร์สในห้องเรียน ซึ่งทำให้เสียเวลาในการเดินทาง และเสียเวลาอื่นๆ รวมถึง มีค่าใช้จ่ายด้วย แต่ในปัจจุบัน สามารถเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่สำคัญไม่เสียค่าใช้จ่ายด้วย เพราะว่าแพลตฟอร์ม ต่าง ๆ เปิดให้ใช้งานแบบฟรีอยู่แล้ว”

(นางสาวเอ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2566)

1.2. กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง (กรอบ CEFR ระดับ B2 และ C1)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ภาษา กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ช่วยเรียนรู้ภาษา โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่พบ ได้แก่ TikTok YouTube และ Instagram และพบว่า มีพฤติกรรมการใช้งานแพลตฟอร์มส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น Character AI และ Yobo เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่พบ 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อทบทวนความรู้ ที่ได้เรียนในห้องเรียนไปแล้ว 2) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และความถูกต้อง

ของเนื้อหาที่ได้เรียนในชั้นเรียนไปแล้ว 3) เพื่อสนับสนุนให้ตนเองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Engagement) แบบต่อเนื่อง และ 4) เพื่อสร้างความท้าทายตนเอง (Challenge) ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในระดับที่สูงขึ้น 2) ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่สูง โดยมีพฤติกรรมการเรียนรู้ความสามารถของตนเองจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery experience) ของตนเอง และของผู้อื่น (Vicarious learning) กลุ่มตัวอย่างแสดงความปรารถนาที่จะพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จมากกว่าของตนเองในอดีต และเทียบเท่าหรือมากกว่าความสำเร็จของผู้อื่นที่ตนเองใช้เป็นบุคคลเป้าหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างถูกเสริมสร้างมาจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (mastery experience) ในอดีตและการได้เห็นประสบการณ์ของเพื่อน ๆ ในห้องเรียน (vicarious learning) 3) ด้านการเรียนรู้แบบนำตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดจะใช้วิธีการวางแผนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นกิจจะลักษณะ มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบขยายความรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษในระดับสูง สามารถสังเกต ตั้งข้อสงสัย และแสวงหาคำตอบด้วยตนเองได้ และยังสามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายได้ 4) ด้านแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์จากหลายปัจจัย เช่น ครอบครัว การเรียน การฝึกปฏิบัติงาน การประกอบอาชีพ และการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยมักจะพบว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพเป็นปัจจัยหลักที่จูงใจให้กลุ่มตัวอย่างมีความพยายามในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพในสถานประกอบการระดับชาติและนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ภาษาแบบมีเป้าหมายที่ชัดเจน 5) ด้านการยอมรับเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมยอมรับเทคโนโลยี มองเห็นถึงประโยชน์ และพร้อมเรียนรู้การใช้

เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างล้วนมีอุปกรณ์ (Device) ส่วนตัวเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตามที่ตนเองกำหนดไว้ และยังพบว่านักศึกษามีทัศนคติทั้งเชิงบวกและลบต่อเทคโนโลยี เพราะนอกจากจะเห็นประโยชน์ของเทคโนโลยีแล้ว ยังเห็นข้อบกพร่องของเนื้อหาบางประการที่ตนเองค้นหาได้ โดยเฉพาะข้อมูลที่คาดเคลื่อน ไม่ถูกต้อง และไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งต้องประเมินความถูกต้องของข้อมูลก่อนการเรียนรู้ จดจำ และนำไปใช้ต่อไป

“เทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่ๆ มาสนับสนุนการพัฒนาภาษาอังกฤษได้อย่างดี แต่อาจมีข้อจำกัดเรื่องของความถูกต้องของข้อมูล เช่น Character AI เพราะเมื่อถามอะไรไป บางครั้งได้คำตอบไม่ตรง”

(นายปี (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2566)

2. พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.1. กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (กรอบ CEFR ระดับ A1 และ A2)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ภาษา กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันในระดับสูง เนื่องจากโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันได้นำเสนอข้อมูลตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับที่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 2) ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่สูง โดยสามารถบอกได้ว่าตนเองมีความเข้าใจระดับใดจากการเรียนรู้ผ่านโปรแกรม และมีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบัน ทั้งในส่วนของรูปแบบการเรียนรู้และเนื้อหา โดยเฉพาะเนื้อหา

ระดับพื้นฐานที่มีจุดประสงค์เพื่อปูพื้นฐานทางภาษา จากระดับง่ายไปยาก นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความพร้อมในการเข้าเรียนรู้ผ่านโปรแกรม เนื่องจากสามารถเข้าเรียนในเวลาที่คุณเองเลือกได้แบบไม่จำกัด สามารถทราบผลการทดสอบในเวลาอันรวดเร็วหลังการทดสอบ ทั้งก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ซึ่งถือว่าเป็นการเสริมสร้างจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery experience) 3) ด้านการเรียนรู้แบบนำตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนการเข้าเรียนรู้ผ่านระบบ การจัดลำดับเนื้อหา การเลือกเนื้อหา ปริมาณเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ การติดตามความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถนำตนเองในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันได้ดี 4) ด้านแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันจากปัจจัย 2 ประการ คือ 1) ความต้องการในการเพิ่มระดับคะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษของตนเอง และ 2) ความต้องการในการนำผลคะแนนการทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น ๆ 5) ด้านการยอมรับเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีการเรียนภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันในระดับต่ำ ผลการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEU) ในระดับต่ำ สาเหตุจากปัญหาเชิงระบบ โดยมักพบว่าระบบดังกล่าวยังมีปัญหาเชิงเทคนิคบางประการ เช่น ระบบไม่ตอบสนองผู้เรียนแบบฝึกหัดการพูด (Speaking exercise) ไม่ตอบสนอง โปรแกรมไม่สามารถแสดงผลในอุปกรณ์สื่อสารอื่น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness: PU) อยู่ในระดับต่ำด้วย และทัศนคติด้านการยอมรับเทคโนโลยีจึงมีระดับต่ำเช่นเดียวกัน

“เป็นโปรแกรมที่ดี เพราะมีการแบ่งระดับของ CEFR คนที่ไม่มีพื้นฐานก็สามารถเรียนได้ เพราะเริ่มตั้งแต่ A1 เลย ในบทเรียนก็จะเริ่มจากง่าย ๆ แล้วค่อยเพิ่มเนื้อหา ยากขึ้นทีละหน่อย”

(นางสาวซี (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2566)

2.2. กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง (กรอบ CEFR ระดับ B2 และ C1)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ ภาษา กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเอง ผ่านผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันในระดับสูง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในการพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเองให้มากยิ่งขึ้น และต้องการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ๆ อยู่เสมอ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสะท้อนว่า ผลการทดสอบหลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันจะได้คะแนนในระดับเดียวกันกับก่อนเรียน โดยอยู่ในระดับ B2 – C1 แต่กลุ่มตัวอย่างมีความปรารถนาที่จะเรียนเนื้อหาตามที่สถาบันกำหนดและคาดหวังจะเห็นการพัฒนาคุณภาพเนื้อหาให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น 2) ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับที่สูง โดยรับรู้จากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านระบบ โดยแสดงความคาดหวังในการพัฒนาความสามารถของตนเองให้อยู่ในระดับ C2 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดของเกณฑ์ระดับตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR 3) ด้านการเรียนรู้แบบนำตนเอง กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดจะใช้วิธีการวางแผนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นกิจจะลักษณะ ให้เป็นกิจวัตรหลักด้านการเรียนรู้ของตนเอง กลุ่มตัวอย่างสามารถจัดสรรเวลาและกำกับตนเองให้เข้าเรียนรู้ตามระบบที่สถาบันกำหนดได้ดี 4) ด้านแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันจากปัจจัย 2 ประการ คือ

1) ความคาดหวังด้านระดับคะแนน CEFR และ 2) ความคาดหวังในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับใกล้เคียงหรือเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5) ด้านการยอมรับเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีการเรียนภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันในระดับต่ำ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ซึ่งผลการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use: PEU) ในระดับต่ำ โดยมีสาเหตุจากปัญหาเชิงระบบ ปัญหาเชิงเทคนิค ระบบก็ไม่ตอบสนองผู้เรียน และไม่สามารถแสดงผลในอุปกรณ์สื่อสารอื่น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

“สำหรับเรื่องการออกแบบ UX UI ที่เกี่ยวกับปุ่มที่แสดงผลในโปรแกรม เช่น เวลาหนูกดปุ่ม “Next” มันกลายเป็นกดคัดลอกแทน และขึ้นแถบสีฟ้า เลยอยากให้ปุ่มนี้ใหญ่ขึ้น กดสะดวกขึ้น เพราะนักศึกษาต้องกดปุ่มนี้ทุกครั้งก่อนจะไปข้อถัดไปได้”

(นางสาวดี (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2566)

ข้อจำกัดด้านการวิจัย

1) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเลือกศึกษา กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ผู้วิจัยพบว่าการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผ่านการใช้คำถามคัดคุณสมบัติผู้ตอบ (Filter question) สามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างให้มีความเหมาะสมได้ยาก โดยเฉพาะการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่หากสามารถคัดกลุ่มตัวอย่างในทุก ๆ ระดับให้มีจำนวนเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน จะสามารถทราบพฤติกรรมและทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2) ระดับชั้นปีที่หลากหลายของกลุ่มตัวอย่าง ส่งผลต่อความเข้าใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบัน โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านระบบดังกล่าวไม่มากเพียงพอ

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ผลการศึกษาไม่พบพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในระดับนี้เป็นกลุ่มที่เรียนอ่อนและมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอในการนำไปใช้เพื่อแสวงหาความรู้ ถึงแม้จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ แต่พบว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้ แตกต่างจากกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง ที่มักจะพบพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยวางแผนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นกิจจะลักษณะ มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้งมีแรงจูงใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยสรุปจากผลการสะท้อนความต้องการพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเองในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ Wongyai and Patphol (2021) ที่อธิบายว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบมีความมุ่งมั่น (passion) มีเป้าหมาย และใช้กระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีความเพียรพยายามจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะตามเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

Kamolthip (2021) ที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน พัฒนาโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ โดยผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ Thepjanta (2022) ที่พบว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองและเทคนิคการใช้คำถามขั้นสูงสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และสมรรถนะการจัดการตนเองในระดับที่สูงขึ้น

ตอนที่ 2 พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการเข้าเรียนรู้ผ่านระบบ จัดลำดับเนื้อหา เลือกเนื้อหาและปริมาณเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ และสามารถติดตามความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้ได้ เนื่องจากโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันได้ทดแทนการเรียนรู้โดยผู้สอน มีการจัดลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม และเป็นระบบ ง่ายต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง ที่ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ โดยพบว่าเกือบทั้งหมดใช้วิธีการวางแผนการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นกิจจะลักษณะ ให้เป็นกิจวัตรหลักด้านการเรียนรู้ของตนเอง สามารถจัดสรรเวลาและกำกับตนเองให้เข้าเรียนรู้ตามระบบที่สถาบันกำหนดได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1977) ที่เชื่อว่า บุคคลสามารถกำกับ จัดการและกำหนดการกระทำของตนเอง

เพื่อบรรลุเป้าหมายของแต่ละบุคคลได้ และสอดคล้องกับ Sumner (2018) ที่อธิบายว่า เทคโนโลยีการสื่อสารสามารถประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้แบบ นำตนเองได้เป็นอย่างดี โดยผู้เรียนจะมีบทบาทในฐานะผู้ใช้เทคโนโลยีใน การสืบค้นข้อมูล ตรวจสอบและเปรียบเทียบข้อมูล และเรียนรู้จากข้อมูลเพื่อ ให้เกิดผลลัพธ์เชิงบวกต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษแบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษากลุ่มที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ไม่พบพฤติกรรมการเรียนรู้แบบ นำตนเอง สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ ดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นที่สามารถส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีความสามารถและเกิดทักษะทางภาษามากขึ้น และเพียงพอที่จะเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบนำตนเอง

2. พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบ นำตนเองผ่านโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบัน สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทั้งกลุ่มที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำและระดับสูงล้วนแสดงพฤติกรรม และทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตนเองอย่างเป็นระบบ แต่ผลของการวิจัยยังไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของกระบวนการ เรียนรู้ได้ และยังไม่สามารถอธิบายความคงทนในการเรียนรู้ (learning retention) ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการตรวจสอบคุณภาพเนื้อหาสื่อหรือแพลตฟอร์มสำหรับการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ และหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์หรือเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญก่อนการทดลอง

2. ในกรณีที่สถาบันการศึกษามีโปรแกรมที่กำหนดโดยสถาบันเพื่อให้นักศึกษาลงทะเบียน/สมัครเข้าศึกษา ควรมีการเตรียมการด้านการจัดการรายวิชาให้รอบคอบก่อนการวิจัย และนักศึกษาควรทราบล่วงหน้าว่าจะมีการวิจัยโดยใช้รายวิชานั้น ๆ เป็นกรณีศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจรรยาบรรณการวิจัยในมนุษย์

รายการอ้างอิง

- Baker, W., & Jarunthawatchai, W. (2017). English language policy in Thailand. *European journal of language policy*, 9(1), 27-44.
Doi: <https://doi.org/10.3828/ejlp.2017>.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. Doi: <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Bunnag, C. (2018). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564–2568 [The Problems in teaching English in Thailand and recommendations for strategies for developing English teaching and learning in 2021–2025]. In รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 [GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018] (pp. 235-241). Bangkok: Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University. Retrieved from <http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/1716>
- Donkuanchao, K. (2022). การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [Developing English Speaking Skills and Learning Vocabulary by Learning Management based on Teaching Language Concept for Communication via YouTube Video of Grade 6 Students]. (Master's Thesis, Mahasarakham University). <http://202.28.34.124/dspace/handle123456789/1652>

EF Education First. (2023). *EF EPI - EF English Proficiency Index: A Ranking of 113 Countries and Regions by English Skills*. Zürich: EF Education First Headquarters. Retrieved from <https://www.ef.com/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cef-com-epi-site/reports/2023/ef-epi-2023-english.pdf>

Hammond, M. & Collins, R. (1991). *Self-directed learning: Critical practice*. London: Kogan Page Limited.

Intachakra, S. (2018). *ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาโลก* [English as a Global Language]. Bangkok: Linguistics Department, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University.

Khenkhampha, T. (2023). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย* [A Study Of Factors Affecting The English-Speaking Skills Of Secondary School Students]. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 18(1), 149–161. Retrieved from <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/view/15300>

Khoonthongnoom, S., & Channuan, P. (2016). An Investigation of the Relationship between Self-Regulated Learning, Self-Efficacy, and Goal Orientation of Thai EFL Undergraduate Students. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*, 22(2), 148-157. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/tgt/article/view/67578>.

- Kaosam, P., & Saeyang, S. (2023). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย [The Study of Using Online Media to Improve English Language Skills of Students at Chiang Rai Buddhist College]. *Journal of Innovation in Educational Management and Research*, 5(2), 439-444. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemri/article/download/261131/175683/1019310>
- Kosa, Y. (2023). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ [The Causaul Factors To Result In English Behavior Study For English Proficiency Exam (SWU-SET) of Undergraduate Students Srinakarinwirot University]. (Master's Thesis, Srinakharinwirot University). <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/2540>.
- Lai, C., Chen, Q., Wang, Y., & Qi, X. (2023). Individual interest, self-regulation, and self-directed language learning with technology beyond the classroom. *Br. J. Educ. Technol.*, 55, 379-397. Doi: <https://doi.org/10.1111/bjet.13366>.
- Lai, Y., Saab, N., & Admiraal, W.F. (2022). University students' use of mobile technology in self-directed language learning: Using the integrative model of behavior prediction. *Computers & Education*, 179, 104413. Doi: <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2021.104413>.

- Namphenbun, N. (2018). ปัจจัยความสำเร็จของวิดีโอความรู้ภาษาอังกฤษทางยูทูป [The Success Factors of English Learning Videos on YouTube]. (Master's Thesis, Sripatum University).
<https://dspace.spu.ac.th/handle/123456789/7464>
- Nanthasudsawaeng, K. (2020). ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ [Student's Attitudes Towards English Language Learning Behavior and Learning English in Low Level English Proficient]. *Mahachula Academic Journal*, 7(1), 189-203. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JMA/article/download/182719/163741/825370>
- Nunan, D. (2003). The impact of English as a global language on educational policies and practices in the Asia-Pacific Region. *TESOL quarterly*, 37(4), 589-613.
- Nuypukiaw, S. (2018). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา [Factors Affecting English Language Learning Anxiety of First Year Students: A Case Study of Phranakorn Si Ayutthaya Rajabhat University]. *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 12(28), 231-243. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/trujournal/article/view/124148>

Phumjit, P., & Lieungnapar, A. (2019). การใช้แอปพลิเคชันในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง [Using Applications to Develop English Listening Skills]. Proceeding in the 2nd National Academic Conference for the Presentation of Research Results of Humanities and Social Science. January 19, 2019. At the Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand. Retrieved from <http://hs.ssu.ac.th/useruploads/files/20190304/87790ccdc571fc1222e83ee4b0e7726781a65542.pdf>

Prayoonwong, C. (2022). การศึกษาการตระหนักรู้และการใช้กลยุทธ์การกำกับตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ [A Study on Metacognitive Awareness and Use of Academic English Reading Strategies of Second and Third Year Students of Valaya Alongkorn Rajabhat University under The Royal Patronage]. *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 12(1), 76-94. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/view/248973>

Saengboon, S. (2012). การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ : อดีตสู่ปัจจุบัน [Teaching English as a Foreign Language: Past to Present]. *Pasaa Paritat Journal*, 27, 89-104. Retrieved from https://www.culi.chula.ac.th/Images/asset/pasaa_paritat_journal/file-27-173-hleiya102082.pdf

- Sukpan, P. (2019). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน [The Development of English Communication Skills as Graduate in Modern Times]. *MCU Haripunchai Review*, 2(2), 89–100. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JMHR/article/view/182762>
- Sumner, E. (2018). Factors Related to College Students' Self-Directed Learning with Technology. *Australasian Journal of Educational Technology*, 34(4), 29-43. DOI: <https://doi.org/10.14742/ajet.3142>
- Thepjanta, S. (2022). ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเองและเทคนิคการใช้คำถามขั้นสูงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษา [Effects of health education learning activities using self-directed learning and higher order questioning techniques on learning achievement and self-management competency of secondary students]. (Master's Thesis, Chulalongkorn University). <http://doi.org/10.58837/CHULA.THE.2022.994>
- Thorne, S.L., Black, R.W. and Sykes, J.M. (2009). Second Language Use, Socialization, and Learning in Internet Interest Communities and Online Gaming. *The Modern Language Journal*, 93(1), 802-821. Doi: <http://dx.doi.org/10.1111/j.1540-4781.2009.00974.x>
- Wongyai, W., & Patphol. M. (2021). การเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงสร้างสรรค์ [Creative self-directed learning]. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University